

N:o 13.

Ank. till Riksd. Kansli den 10 Mars 1879, kl. 5 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om berättigande för förmyndare att af omyndigs medel i lifrättestanstalt insätta inom visst belopp.

Uti en inom Andra Kammaren väckt och till Lag-Utskottet öfverlemnad motion, N:o 101, har Herr *A. P. Danielsson* andragit, att, ehuru lifrättestanstalterna onekligen innefattade ett verksamt medel att bereda hjälp och understöd på äldre dagar, dock för deras anlitande för omyndigs räkning medelst förmyndaremedel den svårighet för förmyndare mötte, att ej någon lag finnes, som dertill lemnade honom rättighet och skyddade honom för att på myndlingens yrkande kunna åläggas att till denne utbetala de i lifrättestanstalten för myndlingens räkning insatta medel, hvarföre motionären föreslagit, »det Riksdagen ville för sin del besluta, antingen såsom en särskild författning, eller som tillägg till 22 kap. Ärfda-balken, att förmyndare berättigas att af omyndiges medel i lifrättestanstalt insätta minst fem kronor och högst tio kronor årligen under en följd af högst tjugu år, för beredande af lifränta åt den omyndige vid mera framskriden ålder, och med vilkor att de gjorda insättningarne vid dödsfall återbetalas.»

Med allt erkännande af motionärens goda syfte, finner Utskottet dock ett lagstadgande i den riktning, han föreslår, mindre lämpligt. Förmyndare är satt att efter bästa förstånd och samvete *förvalta* den omyndiges egendom och skall för sin myndling, till myndig ålder kommen eller i myndighetstillstånd åter försatt, redovisa den samma. Att förmyndaren skulle berättigas att i lifrättestanstalt insätta större eller mindre del af förmyndaremedlen, skulle emellertid vara att utsträcka

förmyndarens verksamhet utöfver gränsen för en sådan förvaltning samt att lemna honom rätt att genom under förmyndaretiden vidtagna åtgärder hindra sin myndling, myndig blifven, i den fria dispositionen öfver hans egendom.

Utskottet hemställer alltså,

att motionen icke måtte vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 6 Mars 1879.

På Utskottets vägnar:

H. G. v. Gegerfelt.

Reservation:

af Herr *Torpadic*, som ansett, att motionen, med vissa modifikationer, kunnat af Utskottet tillstyrkas.

N:o 14.

Ank. till Riksd. Kansli den 10 Mars 1879, kl. 5 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckta motioner om ändring af 26 kap. 4 § Byggningsbalken.

Angående skyldigheten att deltaga i byggnad af tingshus och häradsfängelse är för närvarande stadgadt i 26 kap. 4 § Byggningsbalken:

»Tingsbyggnad skall hvart härad bygga, efter gårddatalet, å vanlig tingstad, eller der Konungens Befallningshafvande pröfvar det för allmogen lägligast, sedan Rätten deröfver hörd är. Der skall vara en stufva så stor, som tarvas, och två